

PORTRET DE LICEAN ACTIV

„Adolescența, probabil cea mai frumoasă perioadă din viață, o voi lăsa în urmă odată cu liceul.”

LORENA GAJAC, clasa a XII-a C

Lorena Gajac este una dintre cele mai talentate eleve ale școlii noastre, încântându-ne, timp de patru ani, prin zâmbetul ei cald și prestața sa în proiecte extrașcolare, fiind o fire implicată, mereu gata să dea o mână de ajutor. Vă invităm să o descoperiți pe Lorena în paginile următoare, sperând că răspunsurile ei vă vor inspira în viața de licean.

1. Ce au însemnat pentru tine anii de liceu?

Pentru mine, liceul a fost cea mai semnificativă etapă. Îmi place să asociez liceul cu o monedă. Cu toții știm că o monedă e formată din două fețe, în lipsa uneia dintre cele două fețe ale monedei, aceasta nu ar avea valoare ba chiar ar fi inexistentă. O față a monedei o reprezintă orele de curs, temele, cunoștințele acumulate în cadrul orelor predate care se combină cu cealaltă față a monedei, ce constă în valorile morale deprinse de-a lungul celor patru ani, cu ajutorul cărora am învățat ce înseamnă cu adevărat să pășești spre universul maturității. Aceste două fețe alcătuiesc moneda prin intermediul căreia reușim să ne descurcăm de-a lungul vieții.

Liceul reprezintă locul de formare a personalității noastre, locul unde am trăit prima iubire, prima deziluzie, primul chiul, primele emoții, perioada prietenilor adevărați, locul unde învățăm că există o linie subțire între prietenii și interese, locul unde învățăm să depășim bariera materiilor plictisitoare și să le transformăm în ceva ce ne place.

Liceul, universul dramelor și al creativității, unde suntem puși în fața celor mai multe provocări care ne scot din zona de confort și ne testează adevăratele noastre capacități, locul unde improvizatia își depășește sensul denotativ și devine o opțiune de salvare când suntem puși în fața unei situații-limită precum ascultatul, testele surpriză etc...

Liceul este locul unde se îmbină distracția cu responsabilitatea, asumarea cu consecințele acesteia, timpul cu organizarea și cel mai important, locul unde ne dezvoltăm și ne definim caracterul.

2. Care au fost activitățile tale școlare preferate?

Activitățile mele școlare preferate au fost: cercul „**Sanitarii Pricepuți**”, teatrul, concursurile, excursiile și orice altă activitate care mă scotea din zona de confort și presupunea o nouă provocare.

3. Ce sfaturi ai pentru boboci?

Liceul poate părea dur la început, ceea ce este absolut normal, toți am trecut prin asta. Să nu vă lăsați intimidati! Trebuie să profitați de orice moment al liceului și, ca să faceți asta, va trebui să învățați și să vă adaptați limbajului liceului. O metodă bună ar fi implicarea voastră în activitățile școlare, prin intermediul cărora vă veți crea prieteni noi și veți avea ocazia să cunoașteți și o altfel de latură a școlii.

Cu cât mai repede vă adaptați, cu atât vă va plăcea mai mult.

4. Ce carieră ți-ai dori să urmezi?

Pe viitor doresc să urmez cariera medicală.

5. Cum consideri că te-a influențat pandemia?

Pandemia a avut un impact puternic asupra tuturor, inclusiv a mea. Pe de o parte, am reușit să aloc destul timp activităților și materiilor preferate, implicit a dezvoltării mele personale și să descopăr ceea ce mă pasionează. Pe de altă parte, dacă ar fi să punem în balanță avantajele și dezavantajele, am observa că suntem într-un deficit puternic. Lipsa socializării, limitarea la activități desfășurate doar la domiciliu, precum a celor doi ani de școală desfășurate în mediul online, ne-au constrâns să sărim peste niște etape semnificative în dezvoltarea abilităților sociale și culturale, lipsuri care se observă puternic și din păcate, au fost recuperate cu greu sau deloc atât de către elevi cât și de profesori.

6. Dacă ar fi să recomanzi o carte, care ar fi alegerea ta?

Recomand cu încredere cartea „Minunea” de R.J. Palacio. O carte din care am deprins o lecție foarte importantă de viață. Aceasta redă faptul că aspectul unui om nu valorează nimic în raport cu calitatea acestuia, motiv pentru care nu este bine să judeci o carte după copertă, lecție pe care toți ar trebui să o cunoaștem. De asemenea, sufletul unui om este precum o corabie pe mare, nu știm ce anume din cuvintele noastre ar putea să o scufunde, de aceea trebuie să fim atenți la ceea ce spunem și transmitem prin intermediul acțiunilor noastre.

7. Cum a apărut „gustul” pentru teatru?

Mereu am avut o simpatie și o atracție pentru teatru, dar, din păcate, nu am avut destul curaj să mă înscriu în trupă în clasa a noua. Pe urmă, după o întâmplare amuzantă, total imprevizibilă, în care eu am intrat din greșală peste o repetiție a trupei de teatru și am observat ce activitate frumoasă este, am vorbit cu doamna profesoară Cristina Mandae, iar doamna mi-a oferit șansa să mă înscriu în cadrul echipei de teatru.

8. Dar cel pentru „Sanitarii Pricepuți”?

Totul a început când doamna profesoară Ileana Dolinschi ne-a recomandat să participăm la această activitate în clasa a noua. Inițial, am fost puțin sceptică fiindcă nu știam dacă mă regăsesc în acest domeniu. În ciuda acestei îndoieli, mi se părea esențial un curs de prim ajutor, astfel, eu și colegii mei, ne-am înscris în final la acesta. Datorită doamnei profesoarei, am început să îndrăgesc activitatea și să mă implic din ce în ce mai mult. După selecții, am rămas în echipa care avea să reprezinte Colegiul Național „Ana Aslan” în cadrul concursurilor organizate de Crucea Roșie. Alături de doamna profesoară și colegii mei de echipă am reușit să câștigăm etapele județene și să ne calificăm de două ori la Etapa Națională.

9. Relatează-ne o întâmplare amuzantă din liceu.

O întâmplare amuzantă a avut loc în cadrul excursiei de la Alba Iulia de 1 decembrie 2019. După ore de vizitat și mers, mie și colegilor mei ni s-a făcut foame. Ei au ales să mănânce la cel mai apropiat local, indiferent de circumstanțe sau de ce servesc. Aceștia și-au luat un papricaș care, din păcate, pe lângă prețul exagerat și coada infernală la care au fost supuși, era rece, mămăliga era foarte tare și mulți au avut surprize neplăcute în ceea ce privește compoziția mâncării, precum fire de păr. În schimb, eu am preferat să merg în căutarea un fast-food în apropiere, cu riscul de a nu găsi nimic și de a mă întoarce înapoi cu mâna goală fiindcă nu cunoșteam zona. Pâna la urmă am găsit, după câteva minute de căutare, un fast-food, cu mâncare bună și la un preț accesibil. După ce ne-am luat de mâncare, ne-am întâlnit într-un punct comun, iar ei mi-au povestit cele întâmplate. Desigur, le-a părut rău că nu au venit cu mine și au ales să își cumpere încă ceva de mâncare de la acel fast-food chiar dacă își cumpăraseră deja papricașul.

10. Cu ce gânduri pleci din „Aslan”?

Conștientizez faptul că pentru a începe o nouă etapă, cea a facultății, trebuie să se sfârșească cea a liceului, iar gândul că înaintez spre cariera mult dorită mă bucură, dar părăsesc „Aslanul” cu un mare gol în stomac, deoarece realizez că nu voi mai avea ocazia să fiu elevă în cadrul acestei instituții, iar amintirile de liceu să termină aici. Adolescența, probabil cea mai frumoasă perioadă din viață, o voi lăsa în urmă odată cu liceul.

A consemnat DENISA SARA BOJINCĂ, clasa a XI-a B

CONSILIUL ȘCOLAR AL ELEVILOR LA ÎNCEPUT DE MANDAT

Gânduri și idei dintr-o altă perspectivă
RAUL NEMEȘ, clasa a XI-a B

3

Mulți dintre voi mă cunoașteți deja, așadar îmi voi face doar o scurtă prezentare - Sunt dorință, sunt ambiție, sunt schimbare, sunt exemplu. Niciodată n-am vrut să par ceea ce nu sunt, sau să fiu ceea ce par. Spiritul dreptății pe care-l posed fermentează în mine și, nu sunt absurd, mă simt ca un munte de energie, care așteaptă să dărâme toate barierele posibile - Asta sunt.

Anul acesta, în luna octombrie, am candidat pentru funcția de Președinte al Consiliului Școlar al Elevilor, și am fost surprins de numărul de voturi acumulat, imens, din punctul meu de vedere. Dar luna octombrie pentru mine a fost o perioadă uraganică, plină de provocări și plină de decizii pe care a trebuit să le iau, plină de situații pe care a trebuit să le rezolv și de concepte pe care a trebuit să le abordez - o încărcătură excesivă!

Pentru că sunt o persoană fermă și cu conștiință, am decis, în luna noiembrie, să candidez ca Director al Departamentului „Avocatul Elevului”, candidatură mult mai simplă, fără vâlvă și bătăi de cap. Consider că această funcție mi se potrivește maxim, având în vedere atât parcursul meu ca elev, cât și aspirațiile mele ca persoană, iar despre noua mea funcție, mă pot limita prin a spune că avocatul veghează parcursul elevului precum și relațiile elev-elev, respectiv, elev-profesor.

Dorința mea centrală este ca noi, elevii, să creăm un colectiv mult mai încheșat decât cel de acum, să comunicăm mai mult, să avem o colaborare mult mai transparentă, să nu ne fie teamă să spunem ce gândim și să ne susținem. De asemenea, să ne gândim că trăim într-un sistem pe care nu-l putem schimba, dar putem schimba parcursul nostru în cadrul acestuia - fiecare dintre noi e perfect capabil să atingă cea mai bună variantă a sa, iar eu voi sta la dispoziția oricui se va confrunta cu o anumită situație mai delicată.

În legătură cu relația elev-profesor, voi încerca să fiu obiectiv, ar fi ideală o mai mare toleranță (și aici exclud toleranța abaterilor disciplinare), referindu-mă la o toleranță minimă care poate fi abordată de ambele părți.

Formatul abordării situațiilor cu care se confruntă elevii, prin distribuirea unui formular, îl cunoașteți deja. Inițial, am avut o gândire „de anii '90” și anume să folosim un caiet unde să se consemneze toate situațiile și propunerile elevilor, dar doamna Director mi-a sugerat utilizarea formularului, și suntem cu toții mulțumiți de el. O abordare simplă, mult mai practică, care va ajuta multe persoane și va conduce la rezolvarea realelor situații, totul prin comunicare, din partea ambelor părți.

Pe parcursul redactării am evitat folosirea termenului „probleme”, înlocuindu-l cu un termen mult mai potrivit, și anume „situații”. În realitate, noi ne confruntăm cu situații și nu cu probleme. Problemele sunt doar un decalaj între situația prezentă și situația dorită - dar, în general, nu poți caracteriza o situație, decât în raport cu un interval de timp. Poate că ați observat aceste discrepanțe, unele chiar de la o zi la alta, o situație azi poate fi bună, iar mâine rea - totul depinde doar de timp și de modul nostru de gândire. Vreau să transmit, pe această cale ideea că nu trebuie „să numim orice situație problemă”. Problema are o conotație dramatică, mai bine o numim corect situație și în timp se va rezolva. Nu mai puneți accent pe păreri. Părerile noastre sunt total influențabile. Puneți accent pe ceea ce știți, pe certitudine! Voi sunteți cea mai mare bază pe care o puteți avea.

Voi încheia aceste rânduri printr-un citat, care în acest moment mă caracterizează: **“Ieri am fost inteligent așa că am vrut să schimb lumea. Astăzi sunt înțelept așa că mă schimb pe mine însumi.”** Spuse de Rumi, un poet mistic, aceste cuvinte mi-au redat energia și mesajul de care aveam nevoie, este exact mesajul pe care eu vreau să-l transmit mai departe, să mă reinventez, să continui, să vă reprezint în cel mai bun mod în care puteți fi reprezentați.

„O ISTORIE A MODEI ÎN RITMURI DE DANS” ADICĂ PARADA BOBOCILOR - EDIȚIA 2022

1. Ce te-a determinat să te înscrii la Parada Bobocilor?

Bogdan Burbău, clasa a IX-a A: M-am înscris pentru că știam că va fi o experiență care merită trăită, iar să concurezi la **Parada Bobocilor** poți numai o singură dată în viață, deci o experiență care nu merită scuzele „am temă la mate, nu am timp de așa ceva”.

Maria Chiș, clasa a IX-a B: Încă de când am intrat la liceu, am știut că îmi doresc să fac ceva, nu doar pentru mine ci și pentru alții, să ofer atât bucurie cât și o imagine a Colegiului Național „Ana Aslan” celor din jur. Când am văzut anunțul cu **Parada Bobocilor**, am ezitat. Sunt o persoană destul de anxioasă când vine vorba de un public mare, dar în final mi-am zis: „Ce am de pierdut, este o experiență unică!”.

Riana Fudulu, clasa a IX-a A: Experiențele și amintirile cu noii colegi.

Ianis Belbe, clasa a IX-a C: La început, eram sceptic privind participarea mea la paradă, crezând că nu aș avea ce căuta acolo. Dar, cu timpul, am ajuns la concluzia că n-am decât de câștigat din participare, cunoscând noi persoane, învățând câteva dansuri și creând amintiri frumoase pe scenă și la repetiții.

Iasmîna Moțiu, clasa a IX-a D: M-am gândit mult timp la înscrierea mea la **Parada Bobocilor**. Inițial nu am fost sigură că asta e ceea ce vreau, însă cu ajutorul prietenilor, am reușit să fac acest pas, dar mai mult pentru că era o ocazie unică în viață și trebuia să profit de aceasta. Nu m-am gândit nicio secundă la a câștiga, am vrut de fapt să-mi ating niște scopuri și să mă distrez.

Aylin Costineanu, clasa a IX-a D: Am participat la paradă deoarece mi s-a părut o activitate foarte interesantă prin care mă pot împrieteni cu alți boboci și prin care îmi pot face amintiri de neuitat.

Ana Petrović, clasa a IX-a A: Mi s-a părut că este o modalitate bună de a face ceva în timpul meu liber, plus că întotdeauna mi-am dorit să particip într-o astfel de competiție, dacă o pot numi așa.

Diana Anghel, clasa a IX-a A: La începutul spectacolului simțeam cum mă cuprind emoțiile, mai ales văzând agitația din jur și publicul care devenea din ce în ce mai numeros, dar m-am stăpânit și, în momentul în care intram pe scenă, încercam să dau tot ce e mai bun din mine pentru a face o impresie plăcută. La sfârșit m-am liniștit, eram foarte fericită și mândră de mine, în același timp pentru că am avut curajul să particip și să fiu pe scenă.

Larisa Epireanu, clasa a IX-a C: M-am înscris la **Parada Bobocilor** deoarece a fost o experiență interesantă și unică pentru mine.

Darian Török, clasa a IX-a C: Am decis să mă înscriu la **Parada Bobocilor** deoarece am vrut să îmi înving frica de public și să descopăr stilul dansurilor specifice eleganței.

Radu David Ștefan, clasa a IX-a A: Am vrut să încerc o experiență nouă, deoarece nu am mai participat la un eveniment de acest gen.

Amina Poterașu, clasa a IX-a B: Motivul predominant pentru care m-am înscris la **Parada Bobocilor** a fost descoperirea mai amănunțită a școlii și a oportunităților pe care aceasta mi le oferă.

Sebastian Fialcovschi, clasa a IX-a A: Dorința de a experimenta lucruri noi și de a ieși din zona mea de confort.

Ferenc Erik Szücs, clasa a IX-a C: M-am înscris la **Parada Bobocilor** pentru că am vrut să îi cunosc mai bine pe cei din alte clase.

Clara Păun, clasa a IX-a A: Am fost determinată să mă înscriu la Parada Bobocilor de gândul că doar o singură dată în viață sunt boboacă și este o experiență care merită trăită

Karina Covaciu, clasa a IX-a A: Eu sunt mereu dornică să încerc lucruri noi, iar **Parada Bobocilor** mi s-a părut o ocazie de a ieși din zona mea de confort și de a-mi face prieteni noi.

Antonia Șeptilici, clasa a IX-a D: Inițial nu am vrut să particip la **Parada Bobocilor**, dar după ce m-am gândit mai mult timp am realizat că este o ocazie unică în viață și nu am nimic de pierdut dacă mă înscriu, ba mai mult am de câștigat o experiență nouă.

2. Cum ai descrie propriile sentimente, starea ta de spirit la începutul spectacolului? Dar la sfârșitul acestuia?

Bogdan Burbău, clasa a IX-a A: Sincer să fiu, emoții prea mari nu prea am simțit. Am încercat să rămân calm și calculat, am analizat situația și am reușit să fac ceea ce trebuia făcut. Însă, când ești nominalizat la un premiu și știi că o bună parte dintre boboci și părinți se uită la tine, este un sentiment genial, mai ales când toata sala te aplaudă pentru munca pe care ai depus-o.

Maria Chiș, clasa a IX-a B: La începutul spectacolului, când am urcat pe scenă și am văzut audiența m-am simțit copleșită și speriată că îi voi dezamăgi și că nu mă voi ridica la așteptările lor. Însă am avut colegi și coordonatori minunați, care m-au ajutat să trec peste frică și să-mi dau seama că totul este doar despre experiență și timp petrecut împreună cu colegii mei. Finalul spectacolului a fost un șoc pentru mine din mai multe puncte de vedere, am descoperit oameni talentați, am câștigat locul doi, însă, de asemenea, am realizat că totul venea la un sfârșit: repetițiile de la ora două la trei și emoțiile pe care le aveam doar vorbind despre ținută și coregrafie.

Riana Fudulu, clasa a IX-a A: Am început cu mari emoții, dar m-am simțit așa de bine pe scenă deoarece emoțiile au fost constructive, mai ales atunci când am cântat.

Ianis Belbe, clasa a IX-a C: La prima mea repetiție, eram extrem de speriat, fiindcă nu știam pe nimeni în afară de câțiva colegi. Treptat însă, am ajuns să prind curaj, să mă împrietenesc cu o parte din boboci și coregrafi. Când a venit ziua Paradei, eram emoționat, urmând să dansez în fața multor oameni cunoscuți. În culise, m-am amuzat foarte mult, fiecare creând un scurt moment comic. Cel mai mult am fost surprins de talentul multor boboci, în special al cântăreților. Chiar dacă n-am câștigat, nu asta ar fi contat. Mă bucur că am participat și mi-am creat amintiri frumoase.

Iasmina Moțiu, clasa a IX-a D: Spectacolul a început cu multe emoții. Cu toate acestea, la intrarea pe scenă, m-am simțit în largul meu și, chiar dacă mă priveau o mulțime de oameni, nu mă gândeam decât la ceea ce am de făcut și că cel mai important e să mă bucur de această ocazie. Sfârșitul a fost unul neașteptat pentru mine. Să mă văd „Miss Boboc” m-a surpris foarte mult, mai ales că nu m-am înscris cu acest scop însă am fost foarte fericită și, pentru prima dată am simțit că sunt o altă persoană.

Aylin Costineanu, clasa a IX-a D: La începutul spectacolului, am avut puține emoții care au dispărut pe parcursul paradei.

Ana Petrović, clasa a IX-a A: La început am fost stresată, ceea ce era complet normal și de așteptat, iar la final, melancolică, deoarece mi-am dat seama că repede a trecut timpul, de la prima repetiție, la momentul când au fost decernate premiile și toată lumea a mers acasă.

Diana Anghel, clasa a IX-a A: Parada Bobocilor părea o provocare, mai ales pentru că nu am practicat vreodată dansul și nu mă pricepeam așa de bine. Îmi place să încerc lucruri noi, sunt o persoană deschisă în a învăța ceva nou și a trece printr-o experiență pe care nu am mai întâlnit-o, iar această paradă mi-a dat ocazia.

Larisa Epureanu, clasa a IX-a C: La începutul spectacolului am avut emoții mari, la sfârșitul spectacolului am fost foarte relaxată și fericită.

Darian Török, clasa a IX-a C: Pot descrie starea mea de la începutul paradei ca fiind una oarecum neliniștită, însă spre final am scăpat de orice fel de emoții din cauză că am parcurs toate dansurile corect.

Radu David Ștefan, clasa a IX-a A: La început eram emoționat deoarece atmosfera din culise era una tensionată și erau numeroși spectatori care aveau așteptări de la noi, iar la final, fericit, deoarece tot greu trecuse și puteam să ne bucurăm de ceea ce am făcut.

Amina Poterașu, clasa a IX-a B: Starea mea generală pe tot parcursul acestui eveniment a fost una de bucurie și recunoștință. Bucurie deoarece mi-am învins cea mai mare frică a mea, frica de scenă și recunoștință deoarece am avut ocazia să cunosc foarte mulți oameni minunați.

Sebastian Fialcovschi, clasa a IX-a A: La începutul spectacolului eram foarte entuziasmat, sentiment prezent și la sfârșitul evenimentului. Am avut o stare de spirit foarte bună.

Ferenc Erik Szücs, clasa a IX-a C: Eu, sincer nu am avut atâtea emoții la începutul spectacolului deoarece am fost de mai multe ori pe scenă. La sfârșitul evenimentului, nu mi-a păsat atât de mult de premii, deoarece am câștigat experiență și publicului i-a plăcut spectacolul nostru.

Clara Păun, clasa a IX-a A: Starea mea de spirit a fost una destul de agitată pe tot parcursul spectacolului, trăind constant stresul că poate nu mă descurc în ciuda orelor de pregătire.

Karina Covaciu, clasa a IX-a A: Înainte de începerea spectacolului, am fost puțin speriată că mă voi împiedica în timpul dansului și că voi greși pașii din cauza emoțiilor foarte mari, dar la final totul a fost bine și am reușit să transform emoțiile acelea de frică în fericire.

Antonia Șeptilici, clasa a IX-a D: La începutul spectacolului am fost foarte emoționată chiar dacă știam că am repetat destul și că eram pregătită, aveam emoții mari. Însă, spre sfârșitul spectacolului, m-am mai relaxat și mi-am zis că trebuie să las emoțiile deoparte și să mă distrez.

3. Consideri că această experiență te-a ajutat atât să îi descoperi mai bine pe cei din jur cât și pe tine însuși?

Bogdan Burbău, clasa a IX-a A: Desigur, această experiență mi-a confirmat viziunile și părerile mele despre colegii mei, deoarece este important să știi cum reacționează cineva sub presiune, însă nu este cazul aici, ceilalți boboci au rămas la fel de minunați ca de obicei.

Maria Chiș, clasa a IX-a B: Această experiență într-adevăr m-a făcut să mă văd altfel ca persoană și să îmi dau seama de opinia celor din jur legată de mine. Câștigarea titlului de „Miss Popularitate” m-a făcut, de asemenea, să înțeleg că totul nu a fost în zadar și că orele de muncă și dedicație chiar se văd. Cred că ceilalți participanți sunt niște oameni extrem de talentați și curajoși, pentru că au participat și în ochii mei toți sunt și vor fi mereu câștigători.

Riana Fudulu, clasa a IX-a A: Da, m-am apropiat foarte mult de colegii mei și de ceilalți boboci, chiar și de cei din clasa a XI-a, iar eu am descoperit cu adevărat ce pot face pe scenă.

Ianis Belbe, clasa a IX-a C: Această experiență m-a ajutat să descopăr lucruri noi despre participanți și coregrafi, chiar am aflat noi lucruri și despre mine, am văzut niște talente extraordinare.

Iasmîna Moțiu, clasa a IX-a D: Făcînd parte din această experiență, am cunoscut mulți oameni cu un caracter foarte deschis. Totodată, m-am descoperit pe mine, mi-am dat seama că, dacă depun puțin mai mult efort, reușesc să obțin ceva, chiar dacă nu mă credeam în stare pînă acum.

Aylin Costineanu, clasa a IX-a D: Această experiență m-a ajutat să îi descopăr pe cei din jur și să mă împrietenesc cu ei, dar și să mă descopăr pe mine.

Ana Petrović, clasa a IX-a A: Da, am cunoscut alți boboci și am ajuns să îi cunosc mai bine, în opinia mea, pe cei pe care îi știam deja, deoarece una dintre cele mai bune modalități de a descoperi o persoană cu adevărat este să îi vezi sub presiune, ceea ce, cu toții eram în culise.

Diana Anghel, clasa a IX-a A: Parada mi-a dat ocazia să leg prietenii și să-mi dau seama ce persoane cu caractere frumoase am în jurul meu, de asemenea, mi-a oferit șansa să mă cunosc pe mine și să-mi dau seama că pot face și lucruri care ies din zona mea de confort.

Larisa Epureanu, clasa a IX-a C: Consider că această experiență m-a ajutat să îmi depășesc limitele, să cunosc persoane noi și să leg prietenii.

Darian Török, clasa a IX-a C: Da, cu siguranță. Am cunoscut foarte multe persoane speciale, cu care am legat prietenii frumoase pentru o perioadă lungă de timp, dar m-a ajutat și pe mine să îmi dau seama că sunt o persoană mult mai curajoasă decît credeam.

Radu David Ștefan, clasa a IX-a A: Da, deoarece am petrecut numeroase ore împreună, repetînd.

Amina Poterașu, clasa a IX-a B: Participînd la acest eveniment, nu numai că m-am descoperit mai bine pe mine, însă am descoperit și din ce colectiv minunat fac parte din acest an, ajutându-mă foarte mult să-mi fac noi prieteni și să-mi înving una dintre cele mai mari frici ale mele.

Sebastian Fialcovich, clasa a IX-a A: Da, deoarece timpul petrecut la repetiții, dar și spectacolul în sine m-a ajutat să realizez cît de bine îmi pot controla emoțiile. De asemenea timpul petrecut la repetiții m-a ajutat să cunosc noi persoane.

Ferenc Erik Szűcs, clasa a IX-a C: Acest eveniment a fost o ocazie bună să îi cunosc pe ceilalți, dar și pe mine.

Clara Păun, clasa a IX-a A: Într-adevăr consider că aceasta experiență ne-a oferit oportunitatea să ne cunoaștem mai bine între noi și pe noi înșine legînd lanțuri de prietenie atît între noi, bobocii, cît și între noi și coregrafii noștri cărora le sunt tuturor recunoscătoare.

Karina Covaciu, clasa a IX-a A: Da, deoarece nu prea știam pe nimeni din celelalte clase, iar această paradă m-a ajutat să îi cunosc mai bine și mi-a dat șansa să continui să dansez după mult timp, iar acest lucru m-a făcut foarte fericită.

Antonia Șeptilici, clasa a IX-a D: Participarea la Paradă m-a ajutat mult să îi descopăr pe cei din jur și, pot spune că și pe mine, prin faptul că am fost pusă în fața unei situații noi.

4. Ați repeta această Paradă a Bobocilor sau ați ajuta în organizarea sa pentru următoarele generații?

Bogdan Burbău, clasa a IX-a A: Este adevărat, parada noastră este diferită de Balul Bobocilor de la celelalte licee, deoarece oferă o perspectivă nouă asupra culturii, istoriei și diversifică evenimentele petrecute la Balurile Bobocilor în orașul nostru, de pildă oamenii nu ne pot băga în aceeași oală cu toate celelalte licee, deoarece noi am avut ceva total diferit. Însă, pentru această paradă toți cei care au participat au muncit foarte mult, iar stresul și presiunea pentru boboci au fost la un nivel ridicat. Trebuie să înțelegem că noi, bobocii, am

avut nevoie de o remorcă de curaj și un gram de nebunie pentru a participa și a le oferi un show cât mai bun spectatorilor, însă consider că după un eveniment ca acesta ar trebui să existe un mic after-party, sau măcar o rezervare la un restaurant unde ne putem descarcă emoțiile rămase și ne putem relaxa într-un stil elegant și civilizată.

Maria Chiș, clasa a IX-a B: Categorić! Vreau să continui să fiu o parte din liceu, una importantă și de bază. De asemenea, vreau să mai trec prin emoțiile unei Parade a Bobocilor și să văd bucuria de pe chipurile generațiilor următoare atunci când își realizează cu adevărat potențialul.

Riana Fudulu, clasa a IX-a A: Da, cu siguranță.

Ianis Belbe, clasa a IX-a C: Clar aș repeta această experiență și aș ajuta la organizare pentru următoarele generații.

Iasmina Moțiu, clasa a IX-a D: Cu siguranța aș mai repeta această Paradă a Bobocilor de o mie de ori și îi îndrum și pe ceilalți să o facă, pentru că tot timpul merită să faci ceva nou. Cel mai probabil, în viitor, o să ajut la organizarea acesteia cu cea mai mare plăcere.

Aylin Costineanu, clasa a IX-a D: Aș repeta această experiență și, pe viitor, mi-ar plăcea să ajut și la organizarea sa pentru următoarele generații.

Ana Petrović, clasa a IX-a A: Nu cred că aș vrea să repet Parada, dacă asta înseamnă că ar trebuie să fiu din nou bobocă, dar, la modul general, nu cred că aș vrea să repet Parada deoarece sunt mulțumită cu rezultatul obținut și nu aș vrea să schimb nimic în legătură cu asta. Vreau să ajut la organizarea Paradei pentru următoarele generații și aș face asta cu cea mai mare plăcere.

Diana Anghel, clasa a IX-a A: Cu siguranță aș repeta această experiență și aș îndruma orice persoană care este boboc să o facă, este o experiență unică și pe care nu ai cum să o uiți. Desigur, aș ajuta la organizarea acesteia cu mare plăcere, aș fi încântată să știu că pot ajuta și susține alți boboci.

Larisa Epureanu, clasa a IX-a C: Aș mai repeta experiența și aș ajuta cu mare plăcere la organizare.

Darian Török, clasa a IX-a C: Orice este posibil, însă o Paradă a Bobocilor poate prezenta stres, perseverență și seriozitate pentru unele persoane din generațiile viitoare care sunt pentru prima dată într-o astfel de postură.

Radu David Ștefan, clasa a IX-a A: Da, deoarece aș vrea să ajut următorii boboci să simtă ce am simțit și eu.

Amina Poterașu, clasa a IX-a B: Cu siguranță aș vrea să particip în organizarea acestui eveniment, pentru că aș vrea să ajut bobocii în descoperirea copiilor minunați din această școală.

Sebastian Fialcovschi, clasa a IX-a A: Aș ajuta la organizarea paradelor viitoare.

Ferenc Erik Szűcs, a IX-a C: Eu aș ajuta în organizarea acestui eveniment pentru că repetițiile mi-au încurcat mult orarul, dar a fost distractiv și recomand parada următoarelor generații.

Clara Păun, clasa a IX-a A: Aș ajuta în organizarea unei parade pentru viitorii boboci ai liceului nostru întrucât consider că a fost o experiență minunată pentru mine și merită trăită și de următoarele generații.

Karina Covaciu, clasa a IX-a A: Aș ajuta la organizarea viitoarelor generații de boboci și i-aș încuraja să participe deoarece este o experiență foarte frumoasă și doar o singură dată în viață ai această ocazie, eu aș repeta aceasta paradă.

Antonia Șeptilici, clasa a IX-a D: Cu siguranță aș mai repeta Parada Bobocilor, a fost o experiență de neuitat și chiar mi-aș dori să ajut în organizarea sa pentru generațiile viitoare.

**Au consemnat DENISA MARIA TILEA, clasa a XI-a B și
ARIANA MUNTEANU, clasa a IX-a A**

JURNAL DE BORD (VI)

ANDREEA SDIRA-MEZIN

Nu mai e mult până departe!

Am pornit la drum în grabă, exact așa cum facem de obicei, în căutarea locului de suflet.

Toamna era frumos îmbrăcată, în culorile pământului, făcând din drumul parcurs încetșor, un deliciu.

Și am ajuns, frumosul Maramureș, micuțul sat Breb, cu aerul liniștit și pașnic, frumos colorat în nuanțe vibrante și miros reavăn de iarbă păscută.

Am campat în lumina caldă a soarelui, primele raze apărute timid, blânde și frumoase, nu era dimineață, nu, era doar o zi înnorată.

După ce am aranjat lucrurile în autorulotă, am pornit repejor la un pas pe ulițele de țară, cu noroi și piatră, îmbrăcate în flanel de toamnă și gând de bucurie. Bătrânii dereticău prin curte, se grăbeau la lemne sau pur și simplu rezemau gardul în așteptarea unei vorbe. Așa l-am cunoscut pe nenea Ștefan, un bătrân simpatic, cu care am povestit la poartă vrute și nevrute. Apoi, văzând că suntem oameni simpatici, ne-a invitat la o pălincă bună. De la el am cumpărat toate cele bune din gospodărie, din acelea cu gust adevărat, gust de copilărie. Seara s-a încheiat destul de liniștit, în jurul unui foc de tabără, cugetând la nemurirea sufletului.

Dis-de-dimineață, după o cafea savurată în roua rece, am pornit din nou la plimbare, pe ulițele satului, soarele ne mângâia blând, cărările miroseau a foc de lemne și ici-colo sesizai un iz ușor de pălincă, proaspăt fiartă. Ne-am bucurat de culorile intense, dar și de casele tradiționale din lemn, frumos luminate de razele soarelui. Am descoperit un sat superb, păstrat ca pe vremuri, cu ulițele pietruite, înguste, case bătrânești frumos colorate și multe tradiții păstrate din bătrâni, ca o întoarcere în timp, la rădăcini.

În drumul nostru l-am întâlnit din nou pe nenea Ștefan, care stătea liniștit la cazan și fierbea horincă, mirosea a sobă încinsă, a marmeladă de prune, însă nu fierbea dulceață cu siguranță! La întoarcere am scurtat puțin drumul printr-o poiană superbă, udată de roua dimineții, unde pășteau agale trei vacuțe.

Pornind mai departe pe valea Izei, am ajuns într-un loc de suflet, un loc de care ne îndrăgostim de fiecare dată, Vișeu de Jos, sus pe dealuri în inima naturii. Am campat în curtea unei pensiuni superbe, construită în stil tradițional din lemn. Plănuisem să stăm doar o zi, însă a fost atât de frumos, încât am stat până la sfârșitul vacanței. Am cules mere pentru țuică, din livadă, am hoinărit pe dealurile ruginii, am făcut baie în ciubăr, chiar dacă afară erau doar cinci grade, am participat la ateliere de artă veche maramureșeană, am gătit, am povestit și uite așa au trecut patru zile fără să ne dăm seama.

Ne-am întors din nou acasă, cu același dor de ducă, plănuiind intens următoarea ieșire.

Până data viitoare... pupici cu sclipi.

FIZICA ... "OUT OF THE BOX"

Prof. DACIANA DREGHICIU

"Ce stupid: stai în cancelarie 10 minute, îți compui o mască, intri în sala de curs, ții prelegerea și te întorci. Așa se prăpădesc adevărurile: când nu se mai rostesc la întâmplare", Constantin Noica

"Mi-a plăcut foarte mult la "Experimentarium" deoarece am putut să vedem partea practică și am învățat să măsoar cu multimetrul.", Adrian

"A fost foarte frumos! Personal, mi-a plăcut această oră foarte mult. Am reținut mai ușor unele noțiuni de teorie și acum le asociez mai rapid cu experimentele de ieri. Eu am mai vizitat Experimentarium la gimnaziu și a fost plăcut să-l revăd, de data aceasta cu colegii mei dragi, pentru o lecție legată de Legea lui Ohm. Sper ca această ieșire să se repete și în viitor, atunci când timpul și vremea ne permite!", Denisa

"A fost interesant-Mi-a plăcut cum domnul profesor a prezentat materia (într-un mod distractiv și atrăgător.", Alexandru

"Mie mi s-a părut destul de interesant, "o experiență nouă, din care am avut de învățat cu toții câte ceva. Deși nu vreau să lucrez în domeniul acesta, consider că e folositor să cunoști unele lucruri.", Evelina

"A fost o experiență frumoasă și interesantă, deoarece a explicat foarte bine și ne-a ajutat să înțelegem mult mai ușor.", Giulia

"Au fost 2 ore interesante."

Mihaela

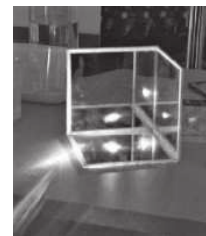
"A fost o experiență chiar foarte interesantă și mă bucur că am putut participa, chiar dacă a trebuit să plec mai devreme. Sper să mai mergem și în viitor.", Cristian

"A fost foarte frumos, interesant, așa mai dori să fac astfel de activități, deoarece îmi captează mult interesul față de fizică.", Mario

"Activitatea de la "Experimentarium" a fost una plăcută și informațională, unde am avut ocazia de a aplica materia învățată în clasă într-un mediu fizic.", Eduard

"Activitatea de marți, care a avut loc la Experimentarium, a fost una interesantă și plăcută, unde, prin intermediul experimentelor realizate, am învățat / am aprofundat multe informații. Mulțumim pentru organizarea acestei activități.", Denisa

"A fost o experiență plăcută, mai ales că pentru mine a fost prima oară când am mers la Experimentarium. Domnii de acolo au explicat pe înțelesul tuturor și ne-au implicat și pe noi în activități.", Andreea

Academicianul Solomon Marcus spunea: „Spectacolul e numitorul comun în orice profesie – că ești preot, avocat, profesor sau actor. Trebuie să știi să reții atenția” iar filosoful Jacques Rancière scria despre spectacolul de teatru în raport cu spectatorul: ”emanciparea înseamnă topirea graniței dintre cei care joacă și cei care privesc”. **Lecțiile Fizica... "Out of the Box"**

la ”Experimentarium TM” le putem asemăna cu un **spectacol interactiv. Granița dintre catedră și sala de clasă e abolită.**

Elevii participă activ la lecție, **experimentele sunt efectuate chiar de către ei**, sub supraveghere și îndrumare. Este stimulată

dorința spontană a elevilor de a formula ipoteze, de a le verifica prin testare. Sunt dezvoltate gândirea critică, abilitățile analitice și creativitatea.

Elevii lucrează în mod diferit, se implică activ în căutarea cunoașterii, trăiesc experiențe diferite față de cele din sala de clasă. Li se oferă o mai mare **autonomie** precum și contextul pentru a-și dezvolta **abilitățile de interacțiune unii cu alții**. Dobândesc abilități practice, devin mai responsabili, **crează relații de cooperare** ceea ce le va fi util la un viitor loc de muncă. Și nu în ultimul rând, atât elevii cât și profesorii sunt **surprinși de resursele pe care le identifică în propriile persoane.**

"A fost interesant pentru că a putut să ne explice și practica electricei, nu doar teorie.", Maximilian

"...Am rămas plăcut impresionată de aplicațiile făcute alături de domnul prof. de la „Experimentarium”, care spre surprinderea mea, ne-au inclus și pe noi în activitate și nu doar am asistat. Ne-au explicat fiecare aparat și lucru în parte, cu multă răbdare dar cel mai important, cu pasiune.", Gabriela

"La Experimentarium, ieri a fost super interesant! Primul lucru care m-a impresionat a fost probabil că am mers cu toată clasa până acolo, în plimbare! Mi-a plăcut foarte mult cum totul de acolo era foarte bine pus la punct și foarte frumos aranjat! Mi-a plăcut foarte mult cum au explicat domnii profesori, ca să ne capteze atenția pe tot turul de acolo! O experiență de neuitat!", Vlad

DESPRE GÂNDURI IRAȚIONALE ȘI NU NUMAI....

Profesor psiholog

GIANINA-MĂLINA LĂZĂRESCU

Simțiți vreodată că mintea voastră este invadată de o mulțime de gânduri care vă presează ca o menghină? Simțiți că nu mai aveți scăpare, că sunteți prins într-o cameră cu patru pereți care se apropie din ce în ce mai mult de voi, presându-vă cu o avalanșă de gânduri care nu dorește nicidecum să se oprească? Creierul dumneavoastră este ca o marmeladă după ce ați tot analizat și reanalizat gândurile, făcându-vă idei, super-idei și mega-idei despre ceea ce vă trece prin minte, crezând că tot ceea ce gândiți este adevărat și cu siguranță se va întâmpla? Nu vă îngrijorați, s-ar putea să fiți "atacați" de niște gânduri iraționale!

Tindem să credem tot ceea ce se întâmplă în creierul nostru, având încredere oarbă, neanalizând și nepunând la îndoială concluziile pe care le formulăm după ce analizăm un anumit lucru foarte mult timp. Și până la urmă, este bine să ne încredem în ceea ce ne spune creierul nostru, deoarece, de multe ori acesta ne atenționează cu privire la un potențial pericol, ne spune când ar trebui să ne relaxăm, ne ajută să găsim diferite soluții la problemele din viața de zi cu zi. Totuși, uneori, ar trebui ne permitem să stăm puțin pe gânduri și să aruncăm o a doua privire la ceea ce creierul ne transmite. Este simplu, e ca și cum am cere părerea unui al doilea medic atunci când primul medic la care am fost ne-a diagnosticat cu ceva imposibil de crezut...Doar că, de data aceasta, noi trebuie să luăm rolul celui de-al doilea medic. Acest lucru nu înseamnă că ceea ce ne spune creierul nostru este o minciună, ci poate însemna că, de-a lungul timpului am dezvoltat un mod defectuos de a face conexiuni în mintea noastră.

Aceste erori pe care le facem se numesc "distorsiuni cognitive". Ele reprezintă perspective eronate pe care le avem despre noi, despre ceilalți sau despre lume, sunt gânduri iraționale pe care le activăm și le reactivăm de-a lungul timpului atunci când ne regăsim în anumite situații. Putem recunoaște o distorsiune cognitivă după cele trei lucruri pe care le au în comun, și anume: sunt **tipare de gândire**, sunt **false sau lipsite de acuratețe** și **provoacă distres psihologic**. O altă caracteristică a lor este aceea că sunt "vicleane", apar într-un mod subtil, uneori chiar fără să ne dăm seama, mai ales dacă sunt parte a gândurilor noastre din fiecare zi, tocmai de aceea este foarte greu să schimbi un lucru, dacă nu îți dai seama că acesta trebuie schimbat.

Cele mai comune distorsiuni cognitive pe care le au oamenii sunt următoarele:

Gândirea de tipul totul sau nimic: "Dacă nu am zece pe linie la școală, înseamnă că sunt incompetent." Vă provoc acum să vă gândiți la situații în care ați aplicat o astfel de regulă și acum când știți că este doar o eroare a gândirii voastre, să reconsiderați puțin totul. Gândiți-vă doar la gândul pe care l-am relatat mai sus și întrebați-vă: "*O persoană care nu are zece pe linie la școală, chiar este atât de incompetentă? Oare nu cunosc eu persoane inteligente care nu au avut neapărat zece pe linie?*" Vedeți acum cât de eronat gândim uneori?

Catastrofarea: "Va fi groaznic! Nu voi reuși să fac față situației niciodată!" Astfel, afirmăm cu certitudine că se va întâmpla ceva negativ în viitor, fără să ne gândim că ar exista alte opțiuni.

Minimalizarea lucrurilor pozitive: "Am luat notă mare pentru că am avut un subiect ușor, asta nu înseamnă că sunt competent". Cum rămâne atunci cu orele în care ai învățat și te-ai pregătit?

Personalizarea: "Cu siguranță am făcut eu ceva greșit. De aceea colega mea este nervoasă". E posibil ca aceasta să fi avut o zi dificilă și să îți explice ulterior cauza comportamentului său?

Acestea sunt numai o parte din erorile de gândire pe care oamenii tind să le facă, însă ele sunt mult mai multe și mai diverse. Sfatul meu este ca atunci când aveți gânduri care vă fac să vă simțiți rău, să vă reamintiți de acest material și să vă puneți întrebări, pentru a vedea cât sunt de adevărate în realitate. Amintiți-vă că există mulți oameni care se confruntă cu aceleași situații! Nu vă faceți griji! Nu sunteți singuri!

COMUNICAREA - PIATRA DE TEMELIE A RELAȚIILOR INTERUMANE

ANDREI GABRIEL EBERLING, student anul II

Universitate de Medicină și Farmacie „Victor Babeș” Timișoara

Așa cum a **auzi** nu este același lucru cu a **asculta**, nici a **vorbi** nu este identic cu a **comunica**. Având această frază în minte, îndrăznesc să afirm că actul comunicării implică o serie de reguli transmise și cizelate din generație în generație.

Încă din cele mai vechi timpuri, oamenii s-au înțeles prin diverse forme de comunicare, definitorii pentru identitatea civilizațiilor care au existat de-a lungul secolelor: de la australopitec, a cărei relaționare consta în diverse gesturi și vocalizări, la egiptenii, cu enigmaticele hieroglife, a căror descifrare a reprezentat o muncă titanică pentru echipa lui Champollion (și, desigur, mândria lui Napoleon Bonaparte), la personalitățile Greciei Antice, ale căror idei (și litere) au creionat diverse principii pe baza cărora s-a turnat fundația unei lumi explicate de știință, nu de concepte fanteziste. În ultimele două veacuri, comunicarea a suferit transformări radicale: de la simplistul telegraf, la o lume dominată de SMS-uri și emoticoane.

Abilitatea de a comunica eficient nu este un atribut înnăscut, ci o pleiadă de competențe dobândite încă din primii ani de viață, de când părinții încearcă să își învețe copiii **ce, când și cum** să vorbească (reuşind mai mult sau mai puțin). Pe parcursul dezvoltării sale atât personale, cât și profesionale, în urma situațiilor în care este pus, individul descoperă noi și noi culmi ale comunicării: de la un copil proaspăt introdus în colectiv, la adolescentul care a trecut de un prim examen în care și-a demonstrat, printre altele, competențele de comunicare scrisă, ca mai apoi să ajungă într-un mediu care îi va modela abilitățile oratorice, liceul. După cum zicea un cunoscut profesor, diferența dintre ordinar și extraordinar o face practica, principiu valabil și pe tărâmul comunicării, unde practica de zi cu zi, desfășurată atât în situații familiare, cu o atmosferă relaxată (care reprezintă un mediu de experimentare sigur), dar și în diverse cadre cu caracter oficial/sobru, unde un om de valoare se face observat prin bagajul său lexic, prin capacitatea de a le transmite oamenilor diverse informații și de a se face înțeles.

De exemplu, un cadru medical va intra în contact cu pacienți care dispun de niveluri diferite de pregătire și cu mai multă sau mai puțină răbdare, pe care va trebui să îi instruiască și să îi ghideze utilizând diverse moduri de convingere, dar și tactici de a vorbi cu pacientul care mai de care mai interesante, pentru a-și asigura reușita, care se va traduce prin însănătoșirea pacientului. De remarcat este că tipologia pacientului român testează cu adevărat capacitatea de comunicare a medicului pentru că cel dintâi are în mare parte impresia că internetul are toate răspunsurile necesare stopării suferințelor sale, că antibioticele sunt cel mai bun prieten și că vaccinul (indiferent de patologia combătută) este inamicul public numărul unu, iar fără ca medicul să găsească o punte comună, pacientul va rămâne cu idei deseori greșite, nefondate și care îi vor dăuna sănătății.

Ca un gând de final, până când specia noastră va evolua suficient pentru a se înțelege prin telepatie, comunicarea va reprezenta în continuare piatra de temelie a relațiilor interumane.

FLĂCĂRILE NE ÎNEACĂ (fragment)

DENISA MARIA TILEA, clasa a XI-a B

13

Poți privi același apus din părți opuse, din perspective opuse. Vântul te lovește când drept în față, când drept în spate. Te izbește și tu ajungi să te identifici ca un naufragiat. Nu ești în apele tale în cea mai mare parte a timpului, dar nici nu ai vrea să te găsești acolo când curenții devin din ce în ce mai puternici. Decizi să te mulțumești cu ploaia. Nu te răsplătește cu niște curenți, dar te blochează într-un zbor antitimp. Tot nu ești în apele tale, dar măcar te uzi puțin. Îți ieși din zona ta de confort. Simți că nu mai e nimeni pe urmele tale. Nu că ar trebui să fie ceva neapărat. Poți fi tu cel care te stresează zilnic. Poți fi mai rapid decât tine. Poți fi tu într-un moment și să depinzi de un alt tu în altul. Nu te recepționezi. Nici nu te poți deconecta complet. Brusc, apa în care bălățești se umple cu curent electric. Tu ai avut deja un scurtcircuit. Apoi a mai urmat unul. Dar asta a fost demult.

Nimeni nu bântuie pe holuri noaptea, dacă recunosc faptul că ar trebui să doarmă. Te lovești de lucruri inutile, sparte sau aruncate la întâmplare pe jos, pe care a doua zi nu le mai găsești acolo, fiind convins că nu avea totuși cine să le mute. Nu ai pe cineva care să se asigure că rămâne curat mai mult de o săptămână. Astfel ajungi să te întrebi dacă au fost în primul rând acolo. Poate erau menite să te întoarcă la culcare.

Te auzi doar tu. Respirând. Pășind. Pornind robinetul să te hidratezi. Te întinzi după paharul pe care era să îl spargi de câteva ori, intenționat sau nu. Îți vine să plângi, refuzi să plângi, te enervezi.

Brutalitatea inocenței - când gândirea nu e suficient de clară să te lămurească să te liniștești complet - este cea care te face să apeși nervoasă clapele pianului. Se lipește praful de mâinie tale, iar lacrimile te hidratează mai mult decât a făcut-o acel pahar cu apă. Acum ritmul încetinește, bățile inimii încetinesc, iar refrenul este compromis. Este atât de evident că delirezi. Nu mai ești de partea ta. Ai fost măcar cu adevărat vreodată? Cel mai probabil ai fost. În trecut. Însă nu trecutul te condamnă, ci tu de condamni. Unele sentințe ți le aplici singur. Unele sentințe nu au o dată de expirare.

Te vezi acolo într-un fel în care nu te-ai mai văzut niciodată. Ori nu îți mai amintești. Poate te-ai mai privit asemănător când scriai poeme. Când te trezeai repetitiv din anumite cauze, fără să slăbești confuzia faptului că nu îți dădeai seama de ele. Preferi să țipi în loc să râzi.

Îți amintești că buzele muzei sunt o apocalipsă iar ale tale sunt o fortăreață și alegi să se întâmple apocalipsa în loc să te ascunzi. Nu îți place să te ascunzi. Vrei să declanșezi dezastre tot timpul, explozii pe care mai apoi să le celebrezi ca pe un soi de atac cu artificii care își lasă urma de-a lungul cerului. E la fel de murdar acum precum este holul tău.

Delirezi din nou.

Ai mai putea delira astfel, dar preferi să nu o faci. Din motive personale.

Ai alte apocalipse care te așteaptă, în general.

* * *

Am alte apocalipse care mă așteaptă.

CE ÎNSEAMNĂ PRACTICI EMANCIPATOARE ÎNTR-UN LICEU DIN ROMÂNIA ANULUI 2022?

Prof. MARIA CRISTA

Ca în multe locuri din lume, și societatea românească încă se confruntă cu discriminarea pe bază de gen. Discriminarea pe care o resimțim ca femei, face parte din viețile noastre cotidiene, e prezentă în interacțiunile zilnice, în instituții, în cultură. De-a lungul timpului, femei curajoase au vorbit deschis despre această realitate și au cerut o schimbare. Societățile noastre nu vor putea fi numite evoluat până când egalitatea, demnitatea umană nu va aparține tuturor oamenilor. Iar pentru a ajunge acolo, primul pas este să vorbim deschis despre realitatea pe care o trăim.

Feminismul propune această analiză, iar printre instrumentele feminismului se numără gândirea critică, curajul, empatia, solidaritatea.

În cultura noastră, feminismul încă este privit cu suspiciune, și asta poate, pentru că încă trenează cutumele patriarhale. De ce cuvintele „nedreptate” și „discriminare” pe bază de gen sunt atât de ușor de legat de cultura noastră? Să privim, spre exemplu, către literatură, „Din manualele de literatură română, autoarele lipsesc

aproape cu desăvârșire.(...) Acum trei decenii, în mod paradoxal, eram ceva mai avansați și numai pentru că la liceu se studia și o femeie, Hortensia Papadat-Bengescu...”, ne spune o analiză realizată de Elena Vlădăreanu, într-un articol din revista **scena9**.

În esență, ceea ce este problematic nu este faptul că femeile autoare ar lipsi din literatură, ci decizia de a șterge contribuția și prezența lor. De aceea, întrebarea care se ridică este, ce opțiuni oferim tinerelor persoane, care se îndreaptă către viața adultă? Care sunt modelele sau sursele de inspirație, exemplele încurajatoare pentru fetele noastre? Cum putem schimba împreună, această nefericită paradigmă, de a oferi fetelor mereu locul de subalterne?

Propunerea Karinei Lukacs, de a dedica feminismului câte un eveniment în fiecare zi timp de o săptămână a fost o bucurie foarte mare pentru mine. Deși poziționarea feministă face parte din practica mea artistică și este un subiect pe care îl abordez de câte ori am ocazia, este un lucru cu totul deosebit, faptul că feminismul este ceva despre care tinerele doresc să discute, inițiind activități și asumându-și o perspectivă feministă actuală, intersecțională, în ton cu cele mai importante discursuri internaționale, ceea ce mă face să privesc cu încredere către tot ceea ce putem recupera și construi împreună.

“Without community, there is no liberation”, ne spune Audre Lorde. De aceea este necesar un efort pe care trebuie să îl facem împreună, de a fi mai buni unii cu alții, de a fi mai atenți și mai empatici, de ne asculta și respecta, de a respinge violența discriminării.

În această idee, sper ca **Săptămâna Feminismului** să continue, să devină o bună tradiție care face cinste școlii noastre și educației.

OCHI ALBAȘTRI ÎNGHEȚAT

DENISA SARA BOJINCĂ, clasa a XI-a B

Atunci când mi-am ridicat privirea din pământ, te-am văzut doar pe tine- ochii tăi reci ca gheața, gropițele tale adânci, cei cinci pistrui de pe nasul tău și am știut că sunt pierdută. Este greșit ceea ce simt, dar totuși nu pot să-mi fac inima să asculte, să-mi fac creierul să își continue activitatea.

Rămân împietrită locului, urmărindu-te. Au fost de ajuns doar cinci pași pentru a te opri în fața mea. Mi-ai zâmbit cum nimeni altcineva nu mi-a zâmbit vreodată, cum nimeni nu o va face. Ar fi trebuit ca primul meu dans să-l acord doar ducelui, tu știai asta. O știai, dar totuși m-ai invitat la dans, iar eu, prea îmbătată de calmul tău, am zis da. Minteaa mea îmi spunea să fug. Vom ajunge pe prima pagina a ziarelor de scandal. Familia mea depinde de căsătoria mea cu ducele, dar eu... vai... eu m-am pierdut sub atingerea ta.

Am făcut o piruetă în mijlocul sălii de bal, chiar atunci când muzica începuse. Este greșit, mult prea greșit, însă mintea mea nu se poate concentra la nimic altceva. Degetele tale îmi strâng corsajul taliei, făcându-mi pielea să ardă mocnit. Nu îmi displace, chiar mai mult, ceva se aprinde în toată ființa mea.

Când sunt cu tine mă simt sigură pe mine. Este alegerea mea să dansez cu tine, alegerea mea să savurez fiecare pas de dans, alegerea mea să-ți răspund la privirea caldă. Cu toate acestea nu pot să înțeleg de ce- de ce în ziua în care ne-am cunoscut inima mi-a ieșit din piept, iar tu ai prins-o în mână, lăsându-mi în urmă doar o mlaștină de principii și valori. Principii pe care le-am învățat toată viața mea; aceleași pe care tu le-ai spulberat într-o singură secundă.

Pielea începe să mi se încălzească iar pașii să mi se încurce. Încerc să mă concentrez la orice altceva, numai la tine nu. Număr zilele până la ziua mea: zece zile până în 17 aprilie 1888. Nici asta nu mă liniștește. Te întreb de ce ești aici, de unde ai făcut rost de acest costum. Tu doar dai din cap, aproape râzând, de parcă ți-am pus o întrebare cu un răspuns atât de simplu încât este defapt absurd.

Mă lași pe spate, atent să nu cad. Știu că nu voi cădea- tu ești în același timp greșeala și salvarea mea. Începi să-mi explici cum tata ți-a permis să participi la un bal, cum ai început să scrii al doilea roman de aventură, cum cei câțiva bănuți pe care i-ai economisit au fost pentru acest costum.

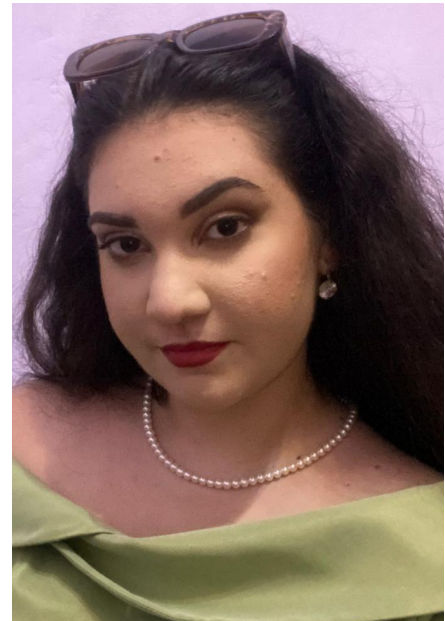
Pentru o secundă îmi las mintea să exploreze un alt viitor. Un viitor la brațul tău, un viitor în care putem citi cărți împreună, în sufrageria noastră. Un viitor luminos, în care doi copii cu ochii tăi albaștri și părul meu negru aleargă în curte, în timp ce lucrăm la o carte împreună.

Dansul se oprește. Te apleci încet și îmi săruți mâna prin mănușa mea de catifea. Privirea ta mă străpunge și mă face să tremur- te uiți la mine de parcă suntem singuri în această sală de bal, de parcă sunt unica femeie de pe acest Pământ.

Mă conduci la marginea sălii, unde mama mă așteaptă cu privirea încurcată. Pieptul îmi urcă și coboară sus, jos, jos, sus, sus, jos. Nici măcar ochii tăi nu mă mai pot liniști acum când sunt față în față cu realitatea. La finalul serii nimic nu se va schimba. Tu vei reveni la viața de scriitor, eu sunt promisă ca soție ducelui. Ducele este îngăduitor, mi-a zis tata, altfel nu mi-ar fi permis să particip la sezon. Nu am motiv să atrag atenția altor burlaci. Dar cum se face că nu atenția lor mi-o doresc ci a bărbatului ce a scris una din cărțile mele favorite?

Dragostea nu mi-a fost niciodată prezentată ca o opțiune, dar iată-mă aici, iubind singurul bărbat cu care nu voi putea avea un viitor.

În timp ce mama mă trage afară din sală mă uit pentru ultima oară la tine, la ochii tăi albaștri înghețați; iar dacă în iad este frig atunci eu sunt victimă păcatului.

IMPRESII DE LA TÂRGU MUREȘ

(7-9 octombrie 2022)

16

Bianca Luca, clasa a XI-a B: Experiența mea în Târgu Mureș a fost una foarte pozitivă. Îmi doream de mult timp să vizitez acest oraș și nu prinsesem niciodată ocazia, așa că m-am bucurat foarte tare când am aflat de această excursie. Chiar dacă opțiunea mea de viitor nu este medicina, am apreciat vizita la SMURD. Elicopterul a fost una din atracțiile minunate pe care, chiar nu mă așteptam să o văd, dar care m-a impresionat. Pasiunea mea pentru artă m-a făcut să apreciez și Palatul Culturii, unde am văzut operele artiștilor deopotrivă români și maghiari. Arhitectura orașului m-a convins, ca pe viitor, să fac încă o vizită aici.

Alexandru Muntean, clasa a XI-a B: Când am aflat că se va organiza o excursie în Târgu Mureș, pot spune că m-am entuziasmat. Sunt pasionat de arhitectura orașelor și eram curios de cum arată în momentul în care suntem prezenți în oraș și nu doar în poze. Timpul liber pe care l-am primit ca să cercetăm noi singuri orașul a fost foarte bine-venit. Dar, pe lângă aceasta, vizita la SMURD Târgu Mureș m-a făcut să apreciez și mai mult munca medicilor noștri. Abia aștept următoarele excursii în care voi merge cu mare drag.

Elena Banciu, clasa a XI-a B: Pentru mine, cel mai incitant moment a fost vizita la sMurd, la secția de Primiri Urgențe. Am trăit o multitudine de emoții, văzând cât de implicați sunt acei medici, cât suflet pun pentru ca fiecare pacient să fie tratat cu maximă eficiență. Centrul orașului a fost liniștit, m-am putut bucura alături de prieteni de vremea frumoasă. La întoarcere, am vizitat Castelul Corvinilor, unde am aflat multe legende, printre care și cea despre cei trei prizonieri ce au trebuit să sape după apă, dar nu au mai fost niciodată eliberați. Atmosfera din excursii îmi este deja cunoscută și sper să fie aceeași și în cele de vor urma.

Darius Plăvițu, clasa a XI-a A: Excursia la Târgu Mureș a fost relaxantă, distractivă, dar și interesantă deoarece am vizitat Spitalul de Urgență, unde am avut un ghid care ne-a prezentat situația dintr-un spital și aparatura care se folosește. Lucrul care m-a surprins este că ne-a arătat persoanele care se aflau în zona roșie, acesta fiind locul în care se țin cei care sunt în stare critică, dar a fost și justificat deoarece majoritatea dintre cei prezenți suntem aspiranți spre medicină și consider că ne vom întâlni cu astfel de cazuri în viitor, așa că este constructiv să fim înștiințați de ceea ce urmează.

Oana Ghiulai, clasa a XI-a C: Aceasta a fost prima mea excursie de când sunt la liceu. Am fost foarte încântată pentru că am putut merge și pentru că am văzut locuri noi și frumoase. În aceste trei zile am reușit să ne cunoaștem mai bine și să ne facem amintiri de neuitat. Palatul Culturii m-a impresionat cel mai mult, iar operele de artă m-au fascinat. La Grădina Zoologică am reușit să văd animale pe care nu le văd în fiecare zi. După această experiență sunt sigură că voi mai merge și în alte excursii.

Ariana Mihart, clasa a XI-a C: Excursia de la Târgu Mureș a fost foarte interesantă pentru că am avut oportunitatea de a vedea și de a învăța lucruri noi. Am avut parte de experiențe noi și frumoase alături de colegi și am putut vizita Palatul Culturii și o unitate SMURD, unde am învățat multe lucruri care ne pot ajuta în viață. Am fost la cea mai mare grădina zoologică din țară, unde am putut vedea animale exotice. Cel mai mult mi-au plăcut cele două girafe.

Ioana Slavoia, clasa a XI-a C: Excursia a fost o experiență inimaginabilă. Cel mai mult mi-a plăcut vizita la SMURD, unde am aflat lucruri noi despre aparatura pentru primul-ajutor și multe informații noi din domeniul medicinei.

Larisa Voron, clasa a X-a C: Excursia a fost interesantă și plină de peripeții. Am avut ocazia să cunosc oameni frumoși și să leg prietenii, am vizitat multe locuri care m-au fascinat și care mi-au stârnit curiozitatea. Aș repeta această experiență încă o dată cu mare drag.

Diana Dănilă, clasa a XI-a C: Prima mea excursie alături de colegii și profesorii din cadrul Colegiului Național „Ana Aslan” a fost o experiență frumoasă. Având în vedere profilul la care mă aflu și anume științe ale naturii, pentru mine vizita la Spitalul Clinic Județean de Urgență a fost una importantă. Alte câteva puncte bifate au fost Grădina Zoologică, cu o imensă varietate de animale din toate colțurile lumii, urmată de vizita la Palatul Culturii. O excursie foarte bine organizată, de-abia o aștept pe următoarea.

Anamaria Vâlceanu, clasa a XI-a C: Când am vizitat Palatul Culturii din Târgu Mureș, mi-a plăcut galeria de Artă Maghiară. A fost cu adevărat deosebită. Plin de tablouri superbe și expresive. M-am simțit la fel cum te simți când intri pentru prima dată într-o mare galerie de artă din Paris. Tabloul meu preferat a fost „Alhambra” realizat de Wagner Sandor. Acest tablou ilustra într-un mod inedit o secvență din lumea arabă. Este un tablou cu adevărat impresionant, de dimensiuni mari și realizat cu atenție la detalii, care, privindu-l, m-a făcut să mă simt prezentă în acea secvență de viață cotidiană a oamenilor dintr-o altă epocă. atunci. Palatul Culturii din Târgu Mureș este cu adevărat o bijuterie a orașului și merită vizitat!

„PROVOCĂRI” DE ZIUA NAȚIONALĂ LA ALBA IULIA - 1 DECEMBRIE 2022

Monumentul Custozza

Sara Bojincă, clasa a XI-a B: Pentru noi, veteranii excursiilor, provocările lansate de doamna profesoară Cristina Mandae sunt deja tradiție. Împărțiți pe echipe, a trebuit să căutăm, de data aceasta, monumente din cetatea Alba Carolina, sau din

apropierea acesteia. Am făcut echipă cu prietenii mei și am pornit în căutarea monumentului Custozza. Bucuroși că l-am găsit rapid, în feeria ce ne-a îmbrățișat încă de la intrarea în oraș, am făcut poza cu drapelul în fața obiectivului istoric. Încă de la intrarea în cetate, azeai cântece patriotice, vedeai persoane îmbrăcate în portul național, fluturând drapelul. A fost o zi minunată, plină de râsete și zâmbete, de care îmi voi aminti cu mult drag. A fost, poate pentru prima oară, când am simți că sărbătoresc cu adevărat Ziua Națională.

Diana Bălănian, clasa a XI-a A: Excursia de la Alba Iulia a fost una reușită, atmosfera a fost uluitoare. Imediat cum am ajuns în cetate eu și echipa mea am fugit spre monumentul Custozza pentru a ne termina cât mai repede provocarea. A fost un prilej minunat de a mi consolida prietenii, să explorez dar și să ies din zona mea de confort, chiar și pentru o zi. Un sfat pentru cei ce vor participa la excursia de anul viitor: dacă doriți să vedeți Parada Militară stați aproape de statuia reginei Maria!

Darius Plăvițu, clasa a XI-a A: Această excursie a fost una dintre cele mai speciale de până acum, deoarece aici am putut simți în adevăratul sens al cuvântului emoția de a fi patriot, de a sărbători Marea Unire și de a fi mândru că sunt român. Am fost împărțiți în grupe de câte 5-6 persoane am avut de vizitat un anumit monument. Lucrul care m-a impresionat a fost faptul că acesta conține patru plăci laterale pe care sunt inscripționate numele celor uciși, 10 ofițeri și 37 de soldați, iar în partea stângă a monumentului se află o inscripție în limba română și numele a 18 soldați, dintre care 14 români.

Mario Grigoraș, clasa a XI-a B: Din punctul meu de vedere, excursia de 1 Decembrie este una unică, în care orice elev al Colegiului nostru ar trebui să meargă, măcar o dată. Am fost întâmpinați cu zâmbete și cântece patriotice, iar atmosfera te făcea să te simți mândru că ești acolo, că ești român. Am avut prilejul să vizitez mai multe obiective istorice, dar cel care personal mi-a plăcut cel mai mult a fost Sala Încoronării regelui Ferdinand și a reginei Maria ca primii suverani a României Mari. Pot spune că am avut lacrimi în ochi! Frumusețea picturii cu încoronarea, dar și arhitectura, te copleșeau cu emoție.

Vlad Enescu, clasa a XI-a B: Pot spune că această excursie îmi va rămâne mereu în suflet. Am sărbătorit de multe ori 1 decembrie alături de familie, dar atmosfera de la Alba Iulia a fost de basm, parcă mă aflam într-o poveste. Am ținut drapelul, cântând alături de băieți, simțindu-mă mândru că sunt român. Ziua a trecut repede, încheindu-se pentru mine cu patinoarul și un pahar de ciocolată caldă.

Schimbarea Gărzii la Poarta a IV-a a Cetății

Karina Paralescu, clasa a X-a C: Schimbarea gărzii are loc în cetatea Alba Carolina, la ora douăsprezece fix, în zilele de sâmbătă și duminică. Militarii merg la pas prin cetate, iar prima oprire o fac la Poarta a IV-a. De aici garda, urmată de caii din corpul de cavalerie, de rasă friziană, pornește în aplauzele turiștilor spre Poarta a III-a. În vizita noastră în Alba Iulia mi-a plăcut parada, perfectă defilare a armatei, prezentarea blindatelor și a elicopterelor de război.

Ruxandra Cincheză, clasa a X-a C: Mi-a plăcut foarte mult atmosfera de sărbătoare pe care o are orașul de Ziua Națională.

Darius Mierea, clasa a X-a C: M-a impresionat cetatea Alba Carolina, între zidurile acesteia mă simțeam transpus în secolul al XVIII-lea datorită bastioanelor de tip Vauban. De asemenea, mi-au atras atenția informațiile despre eroi și artefactele expuse în Muzeul Unirii.

Amalia Miron, clasa a X-a C: Excursia m-a lăsat cu un gust plăcut, toată experiența în sine a fost foarte frumoasă, mai ales că nu am mai fost niciodată la Alba Iulia și că am fost împreună cu o parte din colegi. Totul a fost frumos: atmosfera, bisericile, muzeele, iar mâncarea a fost foarte bună.

Ana Maria Costea, clasa a X-a C: În excursia de la Alba Iulia m-am simțit foarte bine. Mi-a plăcut faptul că toți românii cântau în cor imnul României. Oamenii au venit în număr foarte mare, fluturând steagul și mândrindu-se că sunt români. M-a impresionat faptul că au venit în straie populare, care mai de care, iar părinții și-au îmbrăcat copiii în militari sau în port popular. M-au fascinat militarii care mășcăluiau în tandem pe străzile orașului Alba Iulia.

Răzvan Horvath, clasa a X-a C: După părerea mea, excursia la Alba-Iulia a fost foarte reușită deoarece am putut socializa cu mai multă lume, m-am putut relaxa și bucura de frumusețile orașului. Mie mi-a plăcut și Parada Militară, chiar dacă nu am putut să o văd așa de bine, dar și mâncarea de acolo.

Patricia Luca, clasa a X-a C: A fost o excursie interesantă din mai multe puncte de vedere. Am văzut lucruri noi și interesante, am cunoscut persoane noi și m-am distrat foarte mult. Chiar a fost o experiență interesantă.

Statuia „Lupa Capitolina”, Piața Alessandria

Radu David Ștefan, clasa a IX-a A: În opinia mea, excursia la Alba Iulia a fost cu adevărat

specială. Deși am mai văzut cetatea o dată, atmosfera a fost cu totul diferită, de asemenea colegii m-au făcut să văd Alba Iulia cu alți ochi. Noi am avut de explorat Piața Alessandria pentru a face o poză cu Statuia Lupoacei, ceea ce nu a fost așa de ușor pentru că erau mai izolate de cetate.

Alexandru Oniță, clasa a IX-a A: Pentru mine, excursia de la Alba a fost una de neuitat. O zi pe care mi-am petrecut-o alături de persoane minunate și, totodată, o excursie care a trecut foarte repede. Adevărul este că orice loc în care am fost în ziua de 1 Decembrie nu m-a făcut să simt aceeași emoție de a fi patriot și de a-ți sărbători țara ca Alba Iulia. Grupa noastră a avut de localizat și fotografiat Statuia Lupoacei din piața Alessandria, aceasta având în spate o legendă foarte interesantă. Îmi doresc să repetăm aceasta experiență alături de doamna dirigintă și să facem în fiecare an câte o excursie la Alba Iulia, de Ziua Națională a României.

Sebastian Fialcovschi, clasa a IX-a A: Atmosfera de ziua României a fost una extraordinară. Spiritul patriotic, monumentele orașului, arhitectura catedralelor și mai ales colegii mi-au format o opinie extraordinară despre această excursie, de care îmi voi aminti cu bucurie.

**Celula lui Horia,
Poarta a III-a
a Cetății**

**Mihai Iașin,
clasa a IX-a D:** Excursia de la Alba Iulia a fost una cu totul deosebită. Alături de un colectiv extraordinar, am reușit să avem o excursie frumoasă, chiar dacă excursia a fost doar o zi. Mi-a

plăcut cel mai mult întreaga cetate, cu o încărcătură istorică de neimaginat. Provocarea găsirii Celulei lui Horia nu a fost grea, informându-mă despre aceasta pe autocar. Ce m-a impresionat la celulă sunt cele două guri de aerisire, singura sursă de aer și lumină din întreaga încăpere. În final, excursia a fost un mare succes și sunt nerăbdător pentru următoarele!

Andrei Șuhan, clasa a IX-a D: Mi-a făcut o mare plăcere să particip la evenimentul de 1 Decembrie de la Alba Iulia. M-a fascinat turul Muzeului Național al Unirii, Catedrala Romano-Catolică și Parada Militară, unde am văzut autospeciale de armată, eu fiind pasionat de mecanica auto. Provocarea a fost ușoară. Le mulțumesc profesorilor ,mi-a făcut multă plăcere și o să mai particip cu siguranță la cât mai multe excursii!

Alexia Ulici, clasa a IX-a B: Excursia a fost foarte frumoasă, am văzut multe lucruri interesante: Parada, prin telefoanele altora, am găsit celula lui Horia și am rezolvat provocarea.

Amina Poterașu, clasa a IX-a B: Din punctul meu de vedere, excursia la Alba Iulia a fost una dintre cele mai frumoase excursii în care am participat, având ocazia să îmi cunosc mai bine colegii și să îmi creez mai multe amintiri. Provocarea pe care am îndeplinit-o a constat în descoperirea Celulei lui Horea.

Sara Popaluca, clasa a IX-a B: Momentul din fotografie a fost unul inedit. Mi-a plăcut faptul că am petrecut mult timp alături de colegi, iar Celula lui Horia are o istorie foarte interesantă.

Petru Orza, clasa a IX-a B: Consider că excursia a fost foarte faină, deoarece am vizitat obiective turistice, dar mie cel mai mult mi-a plăcut Parada Militară și toate echipamentele folosite la aceasta. Provocarea echipei mele nu a fost foarte grea, a trebuit să facem o poza la Poarta a III-a a Cetății.

Mădălina Goian, clasa a IX-a B: A fost o experiență foarte frumoasă.

Castrul Legiunii a XIII-a Gemina

Ianis Belbe, clasa a IX-a C: Am fost plăcut surprins în această călătorie, atât de locurile vizitate din Alba Iulia, cât și de colegii participanți. Cu toate că este prima mea excursie, neștiind foarte bine o parte din elevi, am reușit să mă distrez și să mi creez noi prietenii. Am avut oportunitatea să-mi

testez cunoștințele, să mă ghidez cu ajutorul punctelor de reper decise și să fac lucru în echipă de mai multe ori. Această primă excursie din „Aslan” îmi va rămâne în suflet.

Maria Stanciu, clasa a IX-a C: De 1 Decembrie am vizitat "Capitala Marii Uniri", Alba Iulia. Obiectivele care mi-au plăcut cel mai mult au fost Sala Unirii și Castrul Legiunii a XIII-a Gemina. A fost o experiență minunată pe care nu o voi uita niciodată, prin care am descoperit mai bine istoria Marii Uniri.

Larisa Epureanu, clasa a IX-a C: Cea mai frumoasă parte a excursiei a fost cea în care am primit provocarea de la doamna profesoară. A fost foarte amuzant, dar și dificil să căutam Castrul Roman și să facem o poza cu el. Parada a fost foarte frumoasă, m-am simțit mândră ca sunt româncă.